

BROOSKET

I denna tidning:

- En oförglömlig helg i obygdén
- Ylva Svangrens debut i cykelvasan

BILD: Brent Key

► Ronny, ordförande

Riktigt roligt att se så bra deltagande från föreningen på de gotländska tävlingarna, och vi har ungdomar som blir uttagna till de olika SM-distanserna och till Götalands mästerskap! Vi har också många med på våra kurser vid kinner, både gamla o unga, det bådar gott för framtiden. Bra jobbat rekryteringskommittén!

När detta läses så har vi precis gjort höstens ungdomsresa, i år höll vi till strax utanför Eskilstuna, bra o rolig resa för nya att då testa på annan terräng än den gotländska! Efter det så kvarstår några godbitar såsom 25-mannakavlen och att vi står som arrangör av Helg utan Älg nere i Lickershamn.

När kurskvällarna tar ett uppehåll, så börjar den härliga höst- och vinterträningen och framförallt soppkvällarna vid Kinnerstugan som alla kan delta i. Åk gärna dit och umgås, ta en promenad, spring en löprunda, basta, äta soppa och fika. Som ni märker så står föreningen verksamhet aldrig still och det är tack

vare alla underbart jobbande ledare o ansvariga som gör ett fantastiskt arbete!

Vår utbildningspartner SISU, erbjuder många bra temakvällar o föreläsningar som ni har möjlighet att vara med på. Klubben kan genom vår lärgruppspott erbjuda medlemmar att gå på dessa utan kostnad! Vill du se alla deras evenemang gå in på deras hemsida, sök på SISU Gotland så hittar du vidare! Jag vill verkligen förespråka ”att själv få sätta punkt” med den forne höjdhopparen Linus Thörnblad, ”En föreläsning som tar oss igenom en idrottares livsresa och ger oss fakta och stöd om psykisk ohälsa på Gotland” den 19 november! Se inbjudan i Broosket. Vi ser allt för mycket av den psykiska ohälsan bland oss i alla åldrar, och det är viktigt att vi som idrottsledare o föräldrar får oss till del av andras vetskap!

Var rädda om er!

Ordförande
Ronny Liljegren

Gotlands Bro OK
Box 1145, 621 22 Visby
Kinnerstugan, Tel: 27 31 70
Hemsida: www.gotlandsbrook.com
E-mail: info@gotlandsbrook.com

Innehåll och Text: Birgitta Hjerthén
Layout: Julia Key
Tryck: Mats Runander

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i december

► Säsongsavslutning 2/11

Boka lördagen den 2/11 för den numera traditionsenliga säsongsavslutningen för alla medlemmar. Detaljer kommer på hemsidan så småningom.

► OL-spinning

Lördagar kl 10.00 på Visby Träningscenter. 60 kr per pass betalas i receptionen, ingen föranmälan. Oftast lett av Elisabeth Johansson.

Grattis säger vi till:

Bemt-Ivan Carlsson	85 år	29 sep	Christoffer Nilsson	30 år	4 okt
Evert Nilsson	85 år	21 nov	Nellie Leveau	10 år	4 okt
Eva Stenström	75 år	30 nov	Josef Carlsson	10 år	15 okt
Magnus Gustafsson	70 år	24 okt	Svante Gustafsson	10 år	5 okt
Helene Eklund	50 år	8 okt	Emil Björksved	10 år	14 dec
			Jacob Kimell-Tynnvall	10 år	16 dec

► Magi i Råndalen

—En obygd att förälska sig i

-Var är Brent och Nicko?

-Jo, H18-killarna är inte heller här!

-Sa inte Junia att hon skulle vara hemma hela sommaren? -Och var är Anna Samelius. Hon springer ju ALLT!

Ryktet hade börjat sprida sig; ovanligt många gotlänningar lyste med sin frånvaro på Medeltidskampen.

-Var det inte något om någon Obygd?!

Tillbakaspolning till mars 2019. Orienteringsnarkomanen Joakim Svensk delar via sitt Instagramkonto *jocketestarkartor* ett inlägg från något som kallas Obygdens OK. Klubben som ingen aldrig hört talas om lovar Sveriges bästa outnyttjade orienteringsterräng. Joakim Svensk och Jerker Lysell är tävlingsledare. Fyra av sveriges bästa kartritare har gjort kartan. Och. Thierry Gueorgiou är banläggare. Thierry som vunnit 14 stycken VM-guld, FJORTON STYCKEN!

Inlägget delas med en rasande fart inom OL-kretsarna. Det pratas om -Årets arrangemang. -Det finaste terrängen Kenneth Kaisajuntti någonsin karterat. -Den terräng som Thierrys drömmar våta drömmar om.

Alla som har det minsta OL-intresse ska dit verkar det som, dvs alla OL-nördar.

På Gotland går djungel-trumman. Vem ska med? Fyller vi en minibuss? Vem fixar resan. Saker och ting rinner ut i sanden.

Så helt plötsligt i mitten på maj brakar Instagram lös. Anmälan till Obygdshelgen är öppen. Hemsidan som orienterings-sverige aldrig skådat maken till visar upp

något som man inte trodde fanns ens i sin vildaste fantasi. Paradiset finns tydligen på Råndalens sydsida. Råndalen funderar man? Tydligen 650 km från Stockholm och sista 35 km sker på grusväg. Anmälan är öppen men bara 450 pers får springa respektive dag och redan 2 tim efter öppnande är 200 platser bokade.

Nu gäller det att agera snabbt. Anmäla sig själv först. Iväg med information till andra sen. Ledighet från hem/fru/barn och jobb får fixas vad det lider. Åtta gotlänningar hinner anmäla sig under dagen. Till kvällen är bara några fåtalet platser kvar.

Det är jag själv Brent, Andreas Nikolausson, Edvin Nilsson, Albin Lindgren, Mattias Österdahl, Felix Bäckstäde, Junia Birgersson, Anna och Gustav Samelius samt Duncan Robertsson (som dock får avanmäla då han inte får ledigt från jobbet) som utgör Gotlands representation.

Framspolning till tävlingshelgen. Det tar 14 timmar från Gotland till Härjedalens obygd. Det är redan skymning då vi rullar förbi Sörvallens fåbodsvall mot vår destination; Översjön. Alla kort på ett bräde. Måtte det finnas tältplatser för 2 stycken 4-manna tunneltält som vi åtagit oss att lufta ur å P-18s vägnar. OL-gudarna ler åt oss. En perfekt plats 50 meter från sjön. Självfallet ett kvällsdop i det 22 gradiga vattnet. Myggen och knotten jagar oss i säng. Morgonens äventyr väntar!

Sensommar på en fåbodsvall. Två stora tjurar står och betar på andra sidan en tråd

BILD: Lars Åke Svensk

som ingen kopplat på någon elektrisitet de senaste decenniet. Tjurarna trivs där dom är. Bäckens porlar ett stenkast bort och i fjärran stoltserar Sonfjällets stora hydda. Obygden kan man förälska sig i.

Pip, pip, pip, pip piiiip. Nu startar äntligen den ljuvliga upplevelsen på riktigt. Vad alla tror ska vara en kort transportsträcka genom granskogen till berghällarna som väntar visar sig snabbt vara en djävulusisk svår 1 km skrå på ett område där man tycks glömt bort att det finns annan färg än den bruna till höjdkurvor. Alla klasser har en kontroll i samma område men ingen har kontrollen den andra letar efter. Myrstack. 10-mila gudarna hade nickat godkännande om detta varit en första kontroll på en första sträcka. När väl kontrollen återfunnits skymtar hällen genom tallarna. Här kommer det. Paradiset. Jag springer som i ett töcken. Det är vackert, lätt löpt, ohyggligt detalj-

rikt och på samma gång exemplariskt generaliserat i karteringen. Två parallellfel ute på hållarna ruinerar loppet och när så brunbilden ska tas igen innan målgång så rinner än minuter iväg. Segraren hade 35 min, jag hade 50.

Den bittra eftersmaken är påtaglig. Det skulle ju vara ett paradiset. Inte bara terrängen utan även loppet, resultatet! Under den första utvärderingen försöker man hitta syndabocker. Var arrangemanget för uppschåsat? Kartan var ju inte så bra, eller? Varför denna brunbild i början och slutet. När man väl fått sig en närproducerad hamburgare och lite distans till loppet inser man ända att, nej det är inte Obygden det är fel på. Det är jag!

Med en orienteringssandlåda i värdsklass och en faktisk sådan som banläggare så borde detta rimligtvis vara det svåraste jag någonsin sprungit. Jag sprang

Fortsättning följer ►►

över min nivå och jag fick sota för det med minst 15 min på bomkontot. Här och nu görs en plan för morgondagen. Då ska revansch utkrävas.

Övresjön bjöd på en härlig 30 min rehabsimning. En promenad längre upp på fjället resulterade i några hjortron. Hjälper Edvin skapa en ny profilbild så som näcken. Att inte få den att stanna på näthinna är lätt. Tankarna är på genomförandet av morgondagens långdistans.

Eufori. Känslan då man nyttjar samtliga lärdomar från dagen innan och genom fört ett lopp precis som man vill i en terräng som är en gudagåva, på en karta som är precis så bra den kan vara och på en bana där världens genom tiderna bästa manliga orienterare skapa sin perfekta bana. Nu pratar vi orienterings-nörderi på högsta nivå. Allt det karterade symdes på en A3 i skala 1:10 000 men sandlådan innehöll en

hel paljett av terrängtyper; alla i yppersta världsklass. Att sedan tunnbrödrullarna med lokal korv och potatissallad var i samma spelklass bara förhöjer upplevelse. Nämnade jag att alla deltagare fick en ”ren” karta att ta hem som souvenir. Huvudelen har säkert redan ramats in.

Många hade det svårt på Hammarlandet. På Livelox hittade vi en som bommat 30 min på en kontroll och där personen tillslut översteg maxtiden med 40 min. Maxtiden var 2 timmar och segrartiden 30 min. Snacka om att ta tillvara på sin korta men ack så underbara vistelse i paradiset.

Hemsidan skvallrar om en fortsättning nästa år. Nördarna är många och vi förväntar oss stordåd.

Obygden kan man ju som sagt förälska sig i.

Brent Key

► Festkommittéer 2020

Vi rullar på med våra festkommittéer, här kommer de som är närmast i tiden. Kommitté nr 1 gör sig beredda på antingen en OL-Gala eller Årsfest 2020 beroende på vilket som infaller först! Första namnen i resp. kommitté fungerar som sammankallande!

Nr 1 OL-Gala/Årsfest 2020

Christina Wahlgren o Mats Sigalit
Magnus Ihrekog o Lollo Florin
Henri o Susann Hägg
Anders o Kristina Blomér
Jenny Andersson o Kjell Nilsson

Nr 2 Årsfest/ Sommarfest

Fia Olsson o Jonas Pettersson
Lefte o Ylva Svargren
Jonn Boman o Tindra Thomsson
Lena o Göte Dahlberg
Lena Falk
Gunlis Samuelsson

Efterlysningar- Se hit!

► Gotlands Bro OK 50 år 2020

Under 2020 så firar vi att klubben blir 50 år som egen förening! Detta kommer att uppmärksammas i olika sammanhang, främst på årsmötet/årsfesten men mest på den 50-årsfest som är planerad till lördagen 22 augusti 2020! Den 22 augusti 1970 genomfördes första mötet och föreningen bildades genom att frigöra sig från moderklubben Bro SK. Mer information om festen kommer, men gör ett kryss på kylskåpet så länge om du inte har kalendern för 2020 tillgänglig! Javisst ja, de finns ju kalender i mobilen!!

Vi önskar få in foton från tidigare årsmöten och årsfester, då kan få till en liten utställning från förr till nu! Såklart önskar vi ha med bilder o historier så det täcker in alla år 1970-2019!

Lämna foton och andra roliga historier till Ronny Liljegren eller ronnyliljegren@hotmail.se

Vi kommer också följa upp vår historietidning ”de fyrtio första åren” med 10 år till så den blir komplett med de första 50 åren! Den har Magnus Ihreskog i stort sett alla redan klar!

Styrelsen

► Orienteringsmuséet på Kinner

Arbetet fortskrider, sakta och förhoppningsvis säkert. En snickare har tillfrågats om att förankra hyllorna och skåpen i väggarna. När det är fixat så kan vi äntligen börja plocka in alla grejerna. Vi ska även sätta på namnappar, för att komma ihåg vem vi fått sakerna av.

Efterlysning: finns det någon person som kan tänkas känna glädje av att hjälpa till med muséet så kontakta undertecknad!

Karin Mårtensson

► Så här går det till att arrangera en tävling

Planeringen inför de tävlingar klubben arrangerar säsongen 2020 är sedan länge i full gång. Gotlands Bro OK har ett väloljat arrangörsmaskineri, men det finns även en del medlemmar som deltar inte minst i ungdoms- och vuxenkurser som säkerligen sitter inne med diverse specialkompetens.

Under vintern kommer tävlingskommittén ha någon form av temadag/kväll där vi moment för moment går igenom vad som krävs för att få en tävling att gå runt.

Här en första introduktion.

TÄVLINGSLEDARE:

Den person som är spindeln i nätet, som tillsätter huvudfunktionärer och tar markägarkontakter. Ser till att sekretariatsvagn, toavagnar, tält och annat hämtas från IP Skogen. Idrottsplats Skogen är den mobila idrottsanläggning som orienteringsrörelsen har förtur till hos Region Gotland då vi inte har någon fast idrottsplats.

BANLÄGGARE:

Den person som lägger banorna, där olika klasser har olika svårighet vilket är reglerat av Svenska orienteringsförbundet (SOF). Detta påbörjas i regel ett år före tävlingen, då besöks och markeras alla tänkta kontrollpunkter i skogen. I inomhusarbetet används ett datorprogram kallat Ocad. Dagarna före tävling, när antalet anmälningar är klart, skrivs kartorna ut och läggs i plastfickor. Också lösa kontrolldefinitioner med kod-siffror skrivs ut. Sätter ut själva kontrollerna i skogen, i regel dagen före, samt stämplings-enheterna på tävlingsdagens morgon. Snitslar eventuella stödstig. Plockar in alltsammans efter genomförd tävling. Till en normalstor tävling används 50-60 kontroller.

BANKONTROLLANT:

Den person som efter att banläggaren markerat kontrollpunkterna i skogen kontrollerar så är dessa är korrekta. Kollar också att banornas svårighetsgrad är korrekt.

SEKRETARIATET:

Sköter lottningen och ser till att en startlista publiceras i Eventor, SOFT:s centrala IT-system. Under tävlingsdagen håller de ställningarna, oftast i sekretariatsvagnen. Löser problem med Sportident-brickor, felstämplingar och mycket mer därtill. Håller koll på hur många som finns kvar i skogen. Ser till att resultat publiceras på tävlingsplatsen samt efteråt i Eventor.

STARTEN:

Personalen bygger upp startplatsen på den plats banläggaren anvisat, checkar stämplingsbrickor, ser till att rätt person kommer till start på rätt minut. Håller även i starten för de öppna klasserna.

MÅLET:

Personalen bygger upp målfällan, välkomnar i mål och ser till att löparna stämplar ut sin bricka.

► O-ringen i Kolmården 2019

PARKERINGSVAKTER:

De första som deltagarna möter när de kommer till tävlingen. Ser till att bilarna parkeras på lämpligt sätt.

SERVERINGEN:

Planerar inköpen, kokar kaffe och korv och håller i försäljningen under respektive arrangemang.

DUSCH

Erbjuds inte på alla tävlingar. Den som undrar hur det går till när dusch faktiskt finns kan med fördel fråga Kjell Skalberg.

SJUKVÅRD:

Sjukvårdsväska finns alltid till hands, vid våra större arrangemang har vi bemannat sjukvårdstält. Oftast är det stukningar, skavsår och rivsår som får behandlas.

MINIKNAT:

Finns endast på 3-dagars och Helg utan Älg. Här kan de minsta barnen gå en snitslad bana med karta i hand.

OCH SÅ ALLT DET ANDRA:

Vid varje arrangemang finns det behov av folk som gör lite allt möjligt, ingen behöver någonsin känna sig överflödig, att arrangera är ett sammansvetsande lagarbete.

Magnus Ihreskog
/Tävlingskommittén

En av sommarens höjdpunkter och utmaningar är O-ringen, som arrangeras i slutet av juli och på olika ställen varje år, i vårt avlånga land. I år var centralorten Himmelstalund i Norrköping. Lars-Gunnar och jag hade med oss vårt äldsta barnbarn Lukas Nyström som fyllde 11 år den 22 juli, samma dag som etapp ett gick av stapeln i Finspång. Vi bodde i våran gamla husvagn från 70-talet, på den så kallade gotlandscampingen några hundra meter från Himmelstalundshallen. Där var det nära och bra avstånd till bussarna som gick till och från dagsetapperna i Finspång de två första dagarna och till Yxbacken dag 3, 4 och 5.

För mig innebär O-ringen många roliga återträffar med gamla kompisar från bland annat Emmaboda Verda, SOK Viljan och i år träffade jag även Håkan Brost som jag inte mött sedan jag flyttade från Malmö 1973. På den tiden var det han som körde folkabussen ut till alla tävlingar och träningar.

En annan minnesvärd händelse var denna: på väg till starten på måndagen blev jag omjoggad av Tove Alexandersson och strax efter att jag kommit i mål så ropade Per Forsberg ut att Tove kommit i mål och det var dags för en intervju. Då sprang jag fram till henne o fick en selfie. Obs! Tove hade en bana på 10 300 meter och min bana var 2 900 meter.

Och så en liten funderare: varför är det så få orienterare i Gotlands Bro OK som deltar på O-ringen?

Karin Mårtensson

► Lukas berättelse från hans första O-ringen:

BILD: Karin Mårtensson

Jag hade tänkt ett tag på att det skulle vara skoj att komma med till Kolmården och när farmor frågade om jag ville hänga med så sa jag så klart JA, för jag gillar att orientera och att campa. Jag anmälde mig till U2-klassen eftersom jag inte är särskilt van vid fastlandsterräng och jag ville inte springa någon alltför svår bana. Farmor, farfar och jag åkte båt till Oskarshamn, sen hämtade vi den gamla skruviga husvagnen uppe vid SOK Viljans stuga innan vi åkte till Norrköping. Farfar gick med mig till starten varje dag och när jag kom i mål så tog han emot mig. Sen gick vi och åt bland tusentals andra orienterare. I skogen var det jättefint och det var härligt att se kontrollerna där bland bergen och dalarna och stenarna. Terrängen var lite backigare än på Gotland. Ibland var det svårt att hitta en del kontroller, men jag tog dem rätt bra ändå. Det roligaste var när jag kom i mål, och jag hittade precis varenda kontroll alla fem dagarna. Sista

dagen på sista etappen var det lätt, då var jag bara ute i skogen i 25 minuter. Jag kom på 132 plats av 254 anmälda i U2. Farmor kom på 32 plats av 59 anmälda i D65K.

Våra campinggrannar var Brent Key och hans familj. Där träffade jag även Svangrens, Gustaf Hellmin och hans pappa från VOK samt en del andra. På fritiden badade jag, lyssnade på ljudböcker om ”Isfolket” och träffade släktingar från Norrköping och Göteborg. En dag var jag till och med på Norrköpings badhus med Gustaf. På den lediga dagen, mitt i veckan, var farfar, farmor och jag i Gamla Linköping och kollade på hur det var förr i tiden. Det var intressant.

På O-ringentorget kunde man delta i många tävlingar. Jag vann ett par strumpor vid prickkastning, Alfons Åbergschampoo när jag kom i mål sista dagen och två stycken jubileumsmuggar / orientering 100 år, eftersom jag skrev den näst bästa sloganen. Farmor vann en O-ringenradiotröja för bästa boendebilden.

När alla dagarnas tävlande var slut hade gotlänningarna en gemensam fest på lördagskvällen och den var mycket rolig.

Det var kul i Kolmårdens djurpark på söndagen innan vi åkte ner till båten som väntade på oss i Oskarshamn.

Jag vill åka på fler O-ringar. Ja, jag vill åka till Uppsala redan nästa år och hälsa på Pelle Svanslös.

Karin Mårtensson

Tävlingskommittén informerar

► Det här är våra tävlingar 2020

FREDAG 3 APRIL

Nattinatta, Brucebo-kartan

SÖNDAG 5 APRIL

Broruset, Brucebo-kartan

Tävlingsledare och banläggare till båda tävlingarna är Ronny Liljegren och Leif Svangren.

Söndag 7 juni

DM SPRINT, NORRA VISBY

Tävlingsledare Anders Nilsson, banläggare i dagsläget oklart.

TISDAG-TORSDAG 7-9 JULI

3-dagars vid Othemmars i Othem

Tävlingsledare: Ulf Nilsson, Ann-Sofi Lindskog och Magnus Ihreskog.

Banläggare: Stefan Wittmann, Mattias Westfält och Brent Key.

Tillkommer gör Morotsloppet, två eller tre motions-OL, sprintcuper och MTBO. Detta är dock tävlingar i mindre skala. Också Jungfruloppet (fridrott) arrangeras av Bro OK.

JUNFRULOPPET är inte längre gratis att springa för klubbmedlemmar, efter ett beslut i styrelsen. Detta då Jungfruloppet, som avgörs i mitten av juli, är en tävling i fridrott.

En stortävling återstår för klubben att arrangera i år: HELG UTAN ÄLG den 19-20 oktober. Tävlingsplatsen är Lickerhamn, på lördagen springas långdistans och på söndagen medeldistans. Har du ingen uppgift, hör av dig till tävlingsledarna Erik Löfgren och Mats Ahlqvist. Det behövs alltid folk till stort och smått.

► Götalandsmästerskapen 2019

Fredagen 9 augusti ringde klockan jättetidigt för det var dags att åka till Borås och årets upplaga av Götalandsmästerskapen. Jag åkte tillsammans med Alma, Edvard, Erik och Edvin. Som ledare hade vi med oss Tina "Wallis" Wahlgren. Tillsammans med oss var det också ett gäng ifrån VOK.

Efter båtturen var det en lång bilresa som väntade. Vi var framme i Borås på eftermiddagen. Då inkvarterade vi oss i en skola där vi hade två klassrum till förfogande. Kl 18 var det dags för sprinten. Kul att springa när det är mästerskap och mycket folk som är där och tittar och hejar.

På lördagen sprang vi en lång bana och på söndagen var det stafett för de som var uttagna i laget och vi övriga fick springa andra chansen eller publiktävlingen.

På den här resan hade vi lite otur med våra luftmadrasser. Av 6 luftmadrasser från Bro så gick 3 stycken sönder. Jag tror att det var de andra lagen som var oroliga

för att vi skulle vinna allt som saboterade madrasserna..... Eller näää det tror jag egentligen inte men det känns coolare att säga. Men som de vänner vi är så såg vi till att dela på madrasserna som fanns kvar så alla fick sova någorlunda bra.

Efter tävlingens slut på söndagen var det bara att styra bussen tillbaka mot Oskarshamn igen för att hinna med båten hem. Det jag tycker är allra bäst med alla resor vi gör är att alla vi som åker har så himla kul tillsammans. Det spelar ingen roll vilken klubb man springer för, vilken ålder man har eller kön. Alla umgås ihop och alla får vara med. Vi åker som Gotland helt enkelt och det ger en stor och stark gemenskap.

Tack Wallis för att du åkte med oss ungdomar.

Natalie Gardelin

BILD: Tina Wahlgren

► Rikslägre 2019 i Idre

I år var det dags för mig att åka på mitt 3:e rikslägre. Som de två tidigare åren så hölls Rikslägre i Idre även i år.

Midsommardagens förmiddag samlades vi vid ÖB i Visby för att packa in våra saker i minibussen. Ledare för i år var Mattias Westfält och Fia Olsson. Vi ungdomar (förlåt Mattias och Fia) var förutom jag själv, Ida, Ulrika, Alma och Jonathan. Vi hade även fått med oss en katt ibland hermelinerna. Klara från VOK följde med oss i år. Superkul!!

Hela midsommardagen tillbringade vi på vägen på vår tur upp till Idre. Vi stannade för att äta och pausa lite då och då. I Örebro hämtade vi upp Jonathan. Vi var framme i Idre runt kl 21 på kvällen. Då gjorde vi inte så mycket mera än att

installera oss i lägenheten som vi fått tilldelad. Som tack för bra kämpande på resan upp blev vi belönade med en chokladboll var. Härlig start på lägre.

Under söndagen hade vi lite tid att "slå ihjäl" eftersom lägre inte började på riktigt förrän på kvällen. På förmiddagen var vädret lite halvdåligt så då tog vi en promenad och letade geocacher. Vi hittade två stycken. Lunch fixade Fia och Mattias åt oss i lägenheten. På eftermiddagen när vädret blivit lite bättre så besteg vi berget Städdjan. Fantastisk utsikt. Även däruppe fick vi en chokladboll för gott kämpande.

På kvällen var det dags för den årliga invigningen. Då får man också träffa sina lagkamrater som man dels ska vara med på äventyrsdagen, men också lösa uppgifter ihop under veckan.

Under rikslägre så är det träningar måndag, tisdag och torsdag. 2 pass varje dag. Dessutom är det äventyrsdag på onsdagen. Då man ska lösa uppgifter ihop med sitt lag. I år gick det jätte bra för laget som Klara var med i. De tog hem segern. Grattis Klara! Efter äventyrsdagen var slut åkte alla vi utom Jonathan till Norska gränsen. På vägen dit underhöll vi våra ledare med sången La det swinge.... De uppskattade det verkligen jätte mycket (NOT). Så nu kan jag säga att jag även har varit i Norge.

Rikslägre avslutas på torsdagkvällen med prisutdelning för aktiviteter som varit under veckan samt ett disco.

Fredagen innebär hemfärd efter att vi packat och sagt hej då till alla nya vänner.

Idre, vi ses nästa år igen. Tack Mattias och Fia för att ni stod ut med oss

Natalie Gardelin

► Ylva har kört Cykelvasan

Varje år brukar ett gäng Broare köra Cykelvasan. I år var det dags för Ylva Svangren att göra debut. Broosket har kollat hur hon hade det, förhandssnacket lovade mycket regn och ännu mera mygg. Lördagen den 10 augusti var det dags för Ylva att ta sig de 94 kilometrarna från Berga By i Sälen till det anrika målet i Mora.

Hur kom du på tanken att göra detta?

Jag började köra mountainbike 2018. Jag hade ont i en höft och kunde inte springa. Jag behövde något annat att göra och ett mål att träna mot. Jag har kompisar som har kört, det lät som en bra utmaning.

Har du tränat särskilt inför loppet?

Jag har tränat alldeles för lite! Har inte varit så cykelsugen, så jag har haft svårt med motivationen. Och så har jag ramlat några gånger, kan inte riktigt vänja mig med clips. Men jag anmälde mig redan förra hösten, så visst har det blivit en del cykling i skog och på grusväg. Längsta passet var strax över fem mil, det var när jag körde fel. Men jag tycker inte cykel är lika kul som orientering.

13 000 startande och alla har cykel, hur går det till?

Jag bodde på campingen i Mora och tog bussen till start. Cykeln skickades

med DHL, väl uppmärkt. Sen startar 100 cyklister var 5:e minut, de seedade först. Jag startade alltså ganska sent. I början är det asfalt, man cyklar inte uppför ”flaskhalsen” där skidåkarna står still. Sedan är det grus- och skogsvägar.

Hur jobbigt var det?

Jag var orolig innan. Att jag skulle ta slut och inte orka genomföra. Och om det inte regnat, hade det inte varit något problem alls. Nu regnade det halva loppet, det blev sönderkört och därför tekniskt besvärligt. Backarna var jobbiga, men jag utvecklade mitt ”jävlar anamma”. Så jag tyckte att det gick bra, man orkar mer än man tror!

Äter man något under loppet?

Ja! Jag hade vätskeryggsäck och gel-bars med mig. Men sen är det ungefär som för skidåkarna, det finns sportdryck, kaffe, blåbärssoppa, bullar m.m. Det är inte så bra att ha vattenflaska, alldeles för lätt att tappa och då blir det problem. Det låg ganska många tappade flaskor i spåret. Vätskeryggsäck är bra, men munstycket blev kladdigt i regnvädret.

Berätta något från dagen!

Många hade problem med cyklarna, smuts i bromsar och växlar. Det fanns avspolningsställen längs med banan. Det är otureligt när folk kraschar. Själv var jag försiktig och ville inte riskera något. Sista milen var jobbig, men jag kände mig ändå inte slutkörd. Det var mest jobbigt pga min bristande teknik i geggan. Jag skulle vilja testa i bra väder, jag tror att jag kan pressa på bättre då. Det är så trevlig stämning i spåret, så det här vill jag göra om.

Hur var det med myggen, det var mycket snack om det innan?

Ja, tydligen, men det var inget som vi deltagare fick höra. Arrangörerna är mycket bra på logistik, men sämre på kommunikation skulle jag vilja säga. Jag körde i långbyxor (vilket rekommenderades mot myggen) men det var pga vädret.

Beskriv känslan att gå i mål på klassisk mark i Mora!

Det var väldigt skönt. Trots att jag tyckte det var jobbigt på slutet, så var jag ändå positivt överraskad att jag trots allt klarat det så bra. Jag hade inte satt upp något mål, men kom i mål på precis under sex timmar. Efter målgång får man mjölk, kanelbulle och medalj. Och stod Erik och Kurre Löfgren där och tog emot mig. Härligt med stöttande klubbkompisar! Sen gäller det att ta hand om cykeln. Jag spolade av den direkt, men den är ännu inte helt ren!

Fick du nog, eller har det blivit något mer lopp?

Efter 1,5 vecka var jag på cykeln igen, då var det MtbO vid VOK-stugan. Sen valde jag att köra Gotland Gravel i stället för att springa DM Medel. 64 km på grusvägar med OL-inslag. Det var något helt annat, inte så tekniskt. Då kunde jag trycka på och blev tröttare än på Cykelvasan.

/ Birgitta Hjerthén

Info och deltagare

Förutom Ylva, deltog också Erik Löfgren, Håkan Mattsson och Mats Sigalit. De startade betydligt tidigare (och körde ganska fort) och slapp därmed regnet. Janne Lindby valde, när han kollade väderutsikterna, att ändra sig till Öppet Spår någon dag tidigare. Cykelvasan bjuder nämligen liksom skid-varianten, ett flertal olika distanser och dagar. Kolla här om du blev sugen

<https://www.vasaloppet.se/nyheter/vasaloppets-sommarvecka-2020/>

► Torsten Blomér förste tröjmästare i klubben

(Först Gotlands Bro Sportklubb och från 1970 Gotlands Bro Orienteringsklubb)

BILD: Hela Gotland

Tävlingen om Gotlänningens, sedermera Gotlands Tidningars, mästartröja startade 1945 för herrar och 1952 för damer. Det blir således den 75:e gången herrtröjan delas ut denna gång.

På herrsidan har tröjan vunnits av Broare 47 gånger och av 16 olika orienterare. Ronny Liljegren har vunnit hela 13 mästarplagg och Mattias Westfält 9 gånger.

På damsidan har Bro vunnit totalt 8 tröjor av 6 olika löpare.

Att vinna mästartröjan har genom tiderna varit det finaste orienteringspris som vi orienterare kunnat vinna på Gotland. Den välbesökta Tröjfesten – senare Orienteringsgalan – har gjort att hela orienteringssgotland samlats för att gemensamt hedra vinnarna.

Torsten ”Totte” Blomér föddes 1924 i Bäl där han växte upp och jobbade som bonddräng hos min pappa och han lär alla redan som 13-åring ha jobbat ensam i skogen med häst och vagn som hjälp vid framforsling av stockarna.

Han flyttade till Stenkyrka och bodde där det idag går kameler och andra konstiga djur. På Totte och hans fru Eivors tid var det orientering med möten och träffar i massor. Somrarna tillbringades i Nyhamn där han etablerat ett helt område med stugor för familj och goda vänner.

Totte var en arbetsmyra av stora mått med stora visioner och han byggde upp ett sågverk med husfabrik i Stenkyrka på 50-talet som blev ett framgångsrikt familjeföretag. Han är också pappa till tvillingarna Anders och Thomas som jobbade alla år på detta företag och båda är aktiva i klubben än idag. Totte var också politisk aktiv och han var ordförande i kommunens fritidsnämnd under många år vilket var till stor nytta för orienteringens bidrag till kartframställning och utveckling av IP Skogen.

Totte fick en kraftig stroke på sin 85-årsdag och avled några dagar senare 2009.

Totte var aktiv orienterare mellan 1945 och 1974 med många segrar i bagaget.

Han är anledningen till att broder Evert och sen även jag blev orienterare.

1949 vann Totte första mästarplagget till klubben. Han vann även 1953 och 1956.

Han segrade också i första DM tävlingen som avgjordes på fastlandet

närmare bestämt i Gladhammar strax utanför Västervik. Segrartid 2.01,49. Båtbiljetten kostade 12 kronor och startavgiften var 2 kronor och 50 öre.

Han såg också till att vi, ett 20-tal Broare, deltog i O-ringen alla redan 1965 i Huskvarna.

Totte hade många ledaruppdrag i klubben och han var dessutom starkt drivande ordförande i Gotlands Orienteringsförbund 1967 till 1977.

Under hans tid som ordförande i förbundet kan vi notera osedvanligt många stora händelser där jag nämner följande:

- Första moderna orienteringskartan med vit skog ”Kronvald” i Eksta trycktes till Semesterlunken 1968.

- Första 3-dagarsstävlingen i Sverige ”Gotlands 3-dagars” arrangerade första gången 1969 med Totte vid rodret. Etapp 1 och 3 vid Lickershamn och etapp 2 vid Kronvalds fiskeläge.

- Lång SM (numera Ultralång SM) arrangerades i Lojsta 1974 med Totte som tävlingsledare.

- O-ringen 1977 med nästan 8000 deltagare. Jag vågar påstå att utan Totte och hans gode vän orienteringskonsulenten och kartritaren Lennart Larsson så hade aldrig detta jättearrangemang kommit till Gotland. Några klubbar var negativa men på något konstigt sätt drev Totte igenom sin vilja och hela orienteringssgotland ställde upp och arrangemanget vann allas gillande.

Totte var en omtyckt glädjespridare och spelevink som hade lätt att få många vänner. Här kommer några episoder från hans tid som orienterare och ledare:

- Han arrangerade årliga avslutningen, Natt KM med efterföljande fest, hemma i Stenkyrka.

Bråttom som vanligt och första kontrollen fanns vid fyren Stenkyrkehuk. Man fick bara en kontroll i taget på den

tiden. Gemensam start hemma hos Totte och sen tog han bilen krokiga vägen till fyren där han hängde upp angivelsen till kontroll 2 som fanns hemma bakom ladugården och sen mål på gården. Alla var inte glada för detta unika enmansarrangemang.

- Han hade alltid knäckebröd i plånboken som skull bringa tur i tävlingen.

- Han hämtade sorkarna (Anders o Thomas) på Stenkyrka IP mitt i en match. Det var träningsorientering och inte fotboll som gällde.

- Han var reseledare till tävlingar i Finland och på Åland med många trevliga minnen men inte alltid efter dagens drogfria normer.

- Vid O-ringen 1976 i Värmland skickade han Helene och Kjell N med 50 kronor för att köpa Matanzas (Cigarrer) och sen fick dom köpa Daim för resten av 50-lappen. Ungarna kom tillbaka med cigarrer och en hel kasse full med Daim.

Anders Nilsson/kusin

Detta var första delen av vad vi har tänkt skall bli en följetong i Broosket. Näst ut är Folke Nyberg. Den som känner sig manad att skriva om Folke eller någon av de följande tröjmästarna är välkomna att höra av sig till Broosket-redaktionen.

► En Norge-historia

Med start 14 augusti gick orienterings-VM i Norge. Centralort var Sarpsborg och arenan för alla tre tävlingsdagarna var Mörk golfbana som ligger ungefär mitt emellan Halden och Oslo. Gunlis och jag bodde hos norska ol-vänner i utkanten av Halden och det tog runt en timme till tävlingarna.

För mig (Keith) var detta mitt 12:e VM som jag bevittnade. På flera VM har jag varit anlitad av Svenska Orienteringsförbundet som fotograf och då rest med landslaget. Denna gång var jag där mer av nostalgiska skäl. Jag kan dock inte avstå från att fotografera så jag fick snällt ansöka om ackreditering. Alltid kul att försöka åstadkomma bättre bilden än de yngre förmågorna!

Detta VM var det första så kallade "Skogs-VM". Nu är tanken att köra de klassiska skogstävlingarna – lång, medel och stafett – ett år och sprintdistanserna nästkommande år. Skälet till detta är bland annat att fler och mindre nationer ska ha möjlighet att arrangera sprint men kan ha svårt att fixa utslagsgivande skogsterräng. Ett arrangemang liknande årets VM i Norge har börjat bli stort och kräver många kunniga krafter. Antar att ni alla mer eller mindre följde tävlingarna på tv. Enligt många den bästa tv-sändningen från skogen som någonsin sänts och som naturligtvis krävde mycket av alla inblandade. När norrmännen lade ribban så högt så tyckte de att själva arenan måste vara i paritet så bara inhyrningen av tält gick på 1 miljon kronor!

Som ackrediterad fotograf är man hårt hållen med strikta förhållningsregler. En guide leder ut till en fotokontroll i skogen där vi får order om att hålla oss bakom en brant. Då vi fått färggranna fotovästar på oss syns vi dock mer än om vi burit våra "civila" kläder. Men, som vanligt, efter första stundens anspänning hos arrangören så blir det hela mer avspänt med tiden och vi kan gå mer fritt.

Gunlis följde tävlingarna mer koncentrerat än vad jag kunde eftersom jag ville vara på alla ställen samtidigt. Stämningen på arenan är hög och ljudmattan intensiv även då löpare från mindre nationer varvar eller närmar sig mål. Att uppfatta speakern vid mållinjen var inte lätt. Nu ser vi tävlingarna i efterhand på SVT Play...

Någon kanske undrar hur de tävlande som inte startat kan undgå att få hjälp och tips av speakern och gps-trackingen på arenans storbildsskärm. Löparnas start skedde bakom storbildsskärmen så där kunde de inget se. Alla tävlande anlände till ett avskilt område isolerat från arenan och inga smart-phones var tillåtna. De hade ett uppvärmnings-område och anlände till pre-start i tid till start. När tiden var inne joggade de de sista hundra meterna fram till starttribunen som syntes på tv. De kunde naturligtvis uppfatta av speakern vilka som låg i topp men det påverkade knappast utgången.

Tyvärr blev det rätt så mycket ren löpning vid start, varvning och mål. En kompromiss för att höja temperaturen för publiken och tv. På damernas

medeldistans, som var 5 km, gick ungefär 1,5 km bort av själva orienteringen på grund av detta.

Terrängen som mötte de tävlande upplevdes nog betydligt vresigare och bökigare än förväntat. De som sett fram emot fina, lång bergssluttningar och släta berghällar blev kanske besvikna. Kilometertiderna – herrarnas 5.4 respektive damernas 5.9 minuter på långdistansen - kom inte ner på Gotlandsnivå vilket kanske inte imponerar på en löpande icke-orienterare. Men som tv-experten påpekade vid något tillfälle så är den verkliga löphastigheten nere på 3.05-3.10 minuter per kilometer för de bästa.

Många var de som deltog i de öppna tävlingarna hela veckan. Mer än 2 000 deltagare som kunde springa i aktuellt tävlingsområde dagen efter de olika loppen.

Vi hade inte full koll på mer än vilka dagar loppen skulle gå av stapeln när vi för dit så det blev lite av en överraskning att tv styrde tävlingarna till sena eftermiddagarna. Vår planering var att efter stafetterna fara till Molkom och hälsa på familjen Kappel.

Med den tänkta målgången först kl. 20 fick vi dock ompröva vår planering. Väder-rapporten utlovade heldagsregn och det i kombination med den sena målgången gjorde att det kändes mer lockande att sitta i Kappels tv-soffa och njuta. Så så fick det bli. Vi skippade Norge och stafetterna och for mot Sverige. En kvart efter att sändningarna drog igång satt vi skönt nersjunkna i soffan. En välkomnande champagneskål redan då visade sig bli helt rätt – svenskt jubel och norska tårar.

Historieskrivarna Keith och Gunlis, med hälsningar från familjen Kappel

BILDER: Keith Samuelson

B

PP

Sverige, Port Payé

Gotlands Bro OK

Box 1145

621 22 Visby

Att själv få sätta punkt

Föreläsning av Linus Thörnblad och Jenny Apoy Söderdahl
19 november, Visby Hotell - lokal; teatern

Föreläsningen tar oss igenom en elitidrottares
livsresa och ger oss fakta och stöd om psykisk
ohälsa på Gotland.

Hur hanterar man pressen från sig själv och den
utifrån? Utbrändhet och depression, vad innebär det?
Från att känna sig oslagbar till att inte kunna ta sig ur
sängen på flera månader. Skamstämpeln. Vägen
tillbaka till livet.

När: 19 november kl. 18.30 – 20.30

Var: Best Western Strand Hotel
Lokal: Teatern

Kostnad: 150kr/person. 1 000kr om ni kommer
10 personer från er förening

Kontakt: Anna Samelius
anna.samelius@gotsport.se
0498-207050

Anmälan: www.sisuidrottsutbildarna.se/gotland
under rubriken "Sök våra utbildningar"
Senast den 12 november

